

BURLESQUE DE QUIXOTTE

Georg Philipp Telemann

GEORG PHILIPP TELEMANN

14. březen 1681 (Magdeburg) – 25. červen 1767 (Hamburg)

Jeden z nejplodnějších autorů své doby

Žákem na Altstädtisches Gymnasium v Magdeburgu

V desíti letech lekce zpěvu, ve dvanácti pak dva týdny studia u místního varhaníka

Naučil se mimo jiné na zobcovou flétnu, housle a citeru

Ve dvanácti letech první opera *Sigismundus* (libreto Christian Heinrich Postel)

Na přelomu let 1693 a 1694 bylo poslán studovat do Zellerfeldu pod dohledem Caspara Calvoera

Roku 1697 začíná navštěvovat Gymnasium Andreanum v Hildesheim, kde byl tamějším rektorem požádán o poskytnutí hudby ke školním latinským dramátům

GEORG PHILIPP TELEMANN

Roku 1701 nastupuje na univerzitu v Lipsku s původním záměrem studovat práva

O rok později se stává ředitelem operního dómu *Opernhaus auf dem Brühl*

Zakládá collegium musicum, které často vystupovalo v kostelu Neukirche

Skrze množství cest poznal dobře kompoziční přístupy italské a francouzské hudby

Roku 1705 opouští Lipsko a uchází se o místo dvorního kapelníka hraběte Erdmanna II v Sorau (Žarov)

Kdy přesně nastoupil do služeb vévody Johanna Wilhelma ze Saxe-Eisenachu není známo.

Dále rozšiřoval vlastní interpretační schopnosti o rozličné nástroje (flétna, hoboje, chalumeau, viola da gamba, kontrabas, etc.)

Mezi skladatelské vzory patřili Agostino Steffani, Johann Rosenmüller, Arcangelo Corelli a Antonio Caldara

GEORG PHILIPP TELEMANN

Roku 1712 získává místo kapelníka v Barfüsserkirche (Frankfurt)

Od roku 1715 začíná publikovat některá svá díla (předně instrumentální hudba, ačkoliv do jeho frankfurtského období patří i Brockesovy pašije)

1721 získává nabídku místa kantora školy Gelehrtschule des Johanneums a hudebního ředitele pěti hlavních kostelů v Hamburku

Hamburk představuje nejdelší a nejproduktivnější období

Zakládá další collegium musicum

1722 ředitelem Oper am Gänsemarkt, kde uváděl opery své, Handelovy a dalších

Telemann kritizován některými církevními hodnostáři za takto aktivní zapojení do operního života a za provozování koncertů

GEORG PHILIPP TELEMANN

Mezi lety 1738 a 1739 zůstal osm měsíců v Paříži, kde slyšel operu *Castor et Pollux* (Jean-Philippe Rameau)

Od čtyřicátých let se Telemannova produktivita mírně snižuje, přesto nepřestává komponovat

Umírá 25. června 1767

Tři „autobiografie“ (1731: *Grosse General-Bass-Schule*, 1732, 1740: *Grundlage einer Ehren-Pforte*)

BURLESQUE DE QUIJOTE

Programní suita, sestávající ze sedmi částí

Skladba spadá do frankfurtského období (1712–1721)

Zřejmé francouzské vlivy

Užívá tradičních barokních deskriptivních popisů (rétorických figur)

Inspirována románem *Důmyslný rytíř Don Quijote de la Mancha*
(Miguel de Cervantes y Saavedra)

BURLESQUE DE QUIJOTE

1. Ouverture
2. Le réveil de Quichotte
3. Son attaque des moulins à vent
4. Les soupirs amoureux après la Princesse Dulcinée
5. Sanche Panse berné
6. Le galope de Rosinante
Celui d'ane de Sanche
7. Le couché de Quichotte

1. Ouverture
2. Probuzení Quijotea
3. Jeho útok na větrné mlýny
4. Vzdechy lásky po princezně Dulcinei
5. Přelstěný Sancho Pansa
6. Rosinantin cval
Cval Sanchova osla
7. Spánek dona Quijotea

BURLESQUE DE QUIJOTE

Ouverture

- A (typický tečkovaný rytmus, mírné tempo)
- B (fuga, pravidelný pohyb, rychlejší tempo)
- A

Le réveil de Quichotte

- Víceméně statické střední hlasy, akordický průběh,
- příznačný rytmus

Son attaque des moulins à vent

- Značně pohyblivé hlasy, figurace, opakování
- AABB

BURLESQUE DE QUIJOTE

Les soupirs amoureux après la Princesse Dulcinée

- Rétorická figura povzdechu
- Charakteristické legato dvou po sobě následujících

Sanche Panse berné

- Značné intervalové skoky vyplněny příraznou skupinou

Le galope de Rosinante, Celui d'ane de Sanche

- Rozinantin cval v pravidelném metru, oslův cval charakterizován tečkovaným rytmem a jinými nepravidelnostmi. Přestože obě části neužívají společných motivů, je jejich spří

Le Galope de Roscinante

Celui d'Ane de Sanche

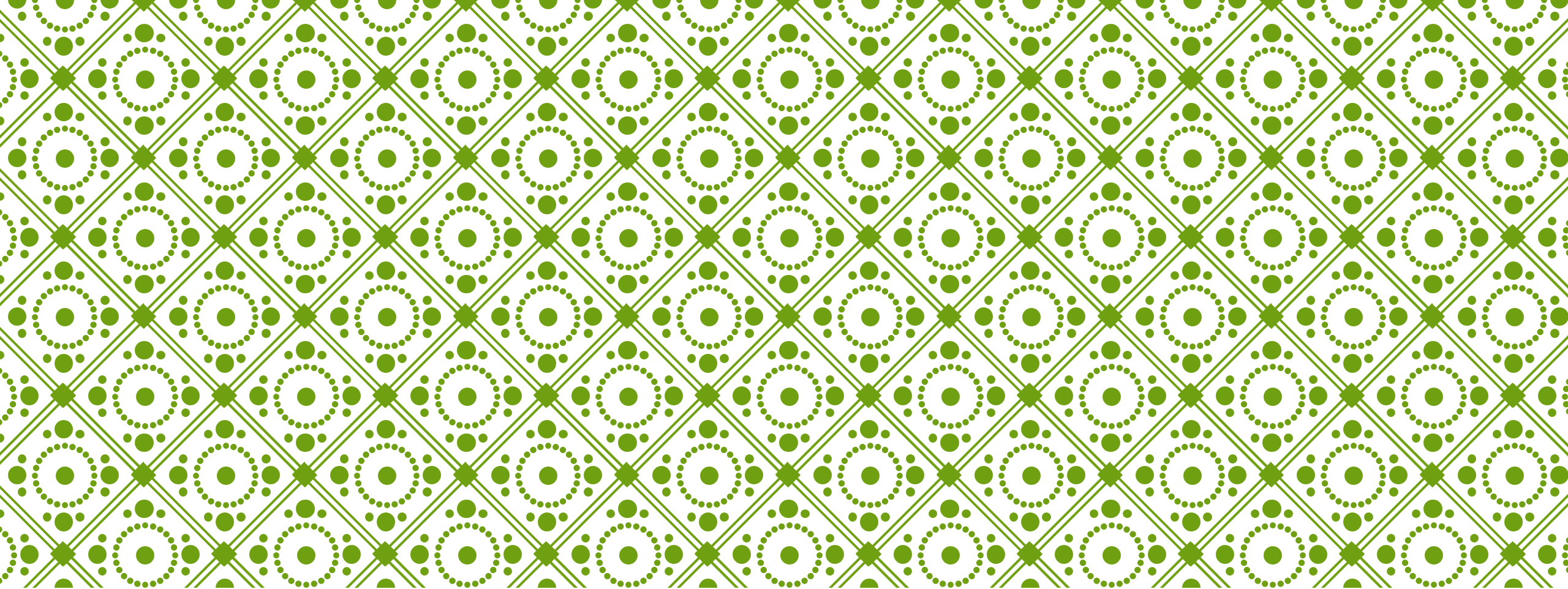
BURLESQUE DE QUIJOTE

Le couché de Quichotte

- Pravidelný rytmický puls, sekce violy a violoncella pojata harmonicky, přičemž plní především oporu stabilním rytmem a pouze malým melodickým pohybem.
- Druhé housle do velké míry oktávově zdvojují housle první
- Dále se vyskytují velké melodické skoky, mohlo by signalizovat oddychování při snánku

The first system of the musical score is in 3/2 time and D major. It features four staves: Violin I, Violin II, Viola, and Cello/Double Bass. The Violin I and II parts play a melodic line with eighth-note patterns and some slurs. The Viola and Cello/Double Bass parts provide a steady, rhythmic accompaniment with eighth-note patterns.

The second system of the musical score continues the same four-staff arrangement. It shows a continuation of the melodic and rhythmic patterns from the first system. The Viola and Cello/Double Bass parts include trills (tr) on certain notes, which are mentioned in the text as signaling a breath or a moment of rest.

**DĚKUJI ZA
POZORNOST**

Lukáš Pavlica